



TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 358

ngày 12 tháng 05 năm 2002

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Thơ Ngỏ

Hồn Nhiên

*Hồn nhiên tu tiến cùng giao cảm
Thức giác bình tâm tự phải làm
Phát triển chính mình hồn vía tiến
Qui y Phật Pháp tự tham thiền*

*Kính bái,
Vĩ Kiên*

Mục Bé Tám từ 09/03/02 đến 15/03/02

Copyright 2002 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Làm người đa tình đa cảm có hữu ích gì không?
- 2) Làm người thiếu từ bi thì sẽ ra sao?
- 3) Làm sao cho nhen loạ thức tâm?
- 4) Qui nguyên thiền giác là sao?
- 5) Lòng tham của loài người làm sao dứt được?
- 6) Tu sao mới đạt được thanh tịnh?
- 7) Tại sao nhân loại ai ai cũng quý thương mẹ già?

<p>1) Monaco, 09-03-2002 3: 15 AM <i>Hỏi: Làm người đa tình đa cảm có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa làm người đa tình đa cảm rất dễ bị lợi dụng</p> <p>Kệ: <i>Đa tình đa cảm dễ si mê Thiếu trí bất minh đủ các bề Tâm đạo không tròn dễ bị phỉnh Cần tu tình tấn chẳng còn mê</i></p>	<p>2) Monaco, 10-03-2002 3: 55 AM <i>Hỏi: Làm người thiếu từ bi thì sẽ ra sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa làm người thiếu từ bi thì sẽ chịu luật nhân quả</p> <p>Kệ: <i>Tâm từ không có khó hành tu Hậu quả không yên tự tạo mù Rắc rối chính mình không tiến bước Trí tâm không ổn khổ như tù</i></p>
<p>3) Monaco, 11-03-2002 3: 30 AM <i>Hỏi: Làm sao cho nhơn loại thức tâm?</i></p> <p>Đáp: Thừa thiên cơ đã chuyển biến liên tục nhắc nhở cho nhơn loại sớm thức tâm trong luật tự nhiên và hồn nhiên</p> <p>Kệ: <i>Thiên cơ biến chuyển khổ vô cùng Ác liệt chẳng còn dung thứ nữa Nhân quả phơi bày càng rõ rệt Tâm không tự thức chẳng khoan dung</i></p>	<p>4) Monaco, 12-03-2002 6: 30 AM <i>Hỏi: Qui nguyên thiên giác là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa qui nguyên thiên giác là thực hành phương pháp công phu liên tục và dày công sẽ đạt tới tự thức và qui tâm</p> <p>Kệ: <i>Qui nguyên thiên giác tự chơn hành Nguyên lý Trời ban tự hướng thanh Đồi đạo song tu chơn lý tiến Thành tâm tu luyện tự giao liên</i></p>
<p>5) Monaco, 13-03-2002 7: 05 AM <i>Hỏi: Lòng tham của loài người làm sao dứt được?</i></p> <p>Đáp: Thừa lòng tham của loài người chỉ có tu dứt khoát, tự xây dựng một tập quán tốt thì sẽ tự dứt</p> <p>Kệ: <i>Lòng tham khuyến rũ khắp nơi nơi Tu tiến dựng xây hướng cõi Trời Tận độ chính mình cùng tiến triển Dày công hành pháp tiến kịp thời</i></p>	<p>6) Monaco, 14-03-2002 5: 55 AM <i>Hỏi: Tu sao mới đạt được thanh tịnh?</i></p> <p>Đáp: Thừa tu dứt khoát thì sẽ đạt được thanh tịnh</p> <p>Kệ: <i>Tu hành dứt khoát đạt tâm thanh Tiến bước không lui rõ tiến trình Các giới phân minh đường tiến hóa Bình tâm thanh tịnh tự phân hòa</i></p>
<p>7) Monaco, 15-03-2001 3: 30 AM <i>Hỏi: Tại sao nhân loại ai ai cũng quý thương mẹ già?</i></p> <p>Đáp: Thừa nhân loại ai ai cũng quý thương mẹ già vì không có mẹ săn sóc thì con làm sao trưởng thành được</p> <p>Kệ: <i>Tình thương mẹ đã hy sinh độ Quý tưởng Trời cao giúp tiến bộ Phục vụ không ngừng trong tiến hóa Triền miên xây dựng niệam Nam Mô</i></p>	

THƯ TỪ LAI VĂNG

HCM, ngày 27 tháng 10 năm 2001

Kính thưa Thầy,

Hôm nay con có một quyết định quan trọng nên con mới viết thư gửi Thầy, nhờ Thầy chỉ dạy dùm.

Con muốn buông bỏ tất cả mọi công ăn việc làm ở đời để tập trung tu thiền niệm Phật. Con cảm thấy tâm hồn lắng dịu và nhẹ nhàng trong ý niệm Phật và có linh cảm là sẽ được phát triển tâm linh qua ý chí niệm Phật. Tuy nhiên trong việc làm và cuộc sống hằng ngày, con không đủ sáng suốt để làm việc (một cách trôi chảy và thành công) và vượt qua nổi những thử thách tầm thường.

Pháp lý VVKHHBPP là phương pháp dành cho con người tại thế gian này thực hành đời đạo song tu. Nhưng riêng con thì thấy rằng con không đủ khả năng để phát triển cùng một lúc cả đời lẫn đạo. Nếu con không tập trung về đạo hoàn toàn thì con không phát triển tâm linh được đúng mức. Nếu con bỏ đạo mà lo cho đời thì thấy toàn là cảnh khổ của kiếp người. Con còn vừa lo cho đời vừa thực hành đạo với một thời gian ngắn ngủi và hạn hẹp mỗi đêm thì không đủ để phát triển tâm linh.

Trong thời gian qua, con có dành dụm được ít tiền và cất được hai căn nhà nhỏ. Nếu để cho người ta thuê để lấy tiền thì cũng đủ chi phí cho tiền ăn uống và sinh hoạt hằng ngày. Con nói về lo phụ giúp cho cha mẹ hay anh chị em thì không biết cho đến khi nào và đến mức bao nhiêu mới thấy là đủ.

Bởi vậy con mới quyết định là buông bỏ tất cả để lo phát triển tâm linh thì mới tự cứu mình và cứu nhiều người được.

Nếu nói về đời đạo song tu thì đã mấy mươi năm nay thầy lê bước khắp năm châu để quảng bá pháp lý, nhưng mà đã có mấy ai thật sự thành đạt và kể vai gánh vác với Thầy. Chẳng là vì mỗi người thiếu thực hành đó sao ?

Kính xin Thầy cho con biết là con suy nghĩ và quyết định như vậy có đúng hay không.

Con xin cảm tạ Thầy

NTN

=====

T N,

Thầy vui nhận được điện thư của con được biết luồng điện của con bắt đầu hội tụ và con bắt đầu thấy sự chậm chạp của con, thì con mới có cơ hội sửa tiến. Đời thì lúc nào cũng chậm chạp. Đạo là quân bình và nhanh chóng. Từ sự khó khăn này đến khó khăn khác thì mới có cơ hội tự thức và hồn sẽ được tiến. Đời thì nằm trong nguyên lý tham dâm, còn đạo là quân bình tự thức.

Quý thương,

Thầy,

 TRÍCH BẢNG ÔNG TÁM THUYẾT GIẢNG

1) Bạch Thầy trong cái cuốn Địa Ngục Du Ký có nói sáu ngã luân hồi, thì Lục Tự Di Đà có ảnh hưởng gì trong sáu ngã luân hồi không?

Lục Tự Di Đà... có chứ! Lục Tự Di Đà là hướng thượng đi lên. Còn những người phàm không tu nó phải luân hồi sáu ngã chứ! Còn mình đây là đã luân hồi trình độ của chúng ta khi chưa tu thấy trình độ khác rồi, tu rồi trình độ khác rồi, càng tu trình độ nó càng khác chớ! Chúng ta đã luân hồi đi lên. Thì kết thúc thanh tịnh và sáng suốt để ra đi mà thôi. Cho nên những người tu mà tới cuối cùng chết thì chỉ qua Cửu Dương Quan, tới dương giới và phải đi lên 9 lớp đó. Dương Giới là hoàn toàn hồng có âm nữa, chỉ có nóng thôi. Mà nếu chúng ta còn ôm cái nóng tại thế thì giận hờn này kia kia nọ... phải qua điều luyện chỗ đó, mất quân bình phải qua điều luyện. Nóng vô cùng, nóng tới cháy óc, phải chịu đựng để vượt qua mới được cho lên thiên đàng. Chứ không phải muốn lên thiên đàng là lên đâu! Còn ôm cái giận hờn hồng có lên thiên đàng được. Cho nên người tu phải đập đổ cái vách tường tự ái. Khi chúng ta giận một ai, chúng ta phải cố gắng đập đổ nó và xin lỗi không làm điều đó nữa.

2) Con nghe nói tu thì cứu được cha mẹ, nếu mình tu tới một trình độ nào đó thì mình cứu được cha mẹ và con cái. Vợ chồng nếu mà tu một người... một người nếu mà chồng đắc mà vợ chưa đắc thì cứu được không?

Không, ông tu ông đắc mà bà tu bà đắc.

Vậy thì mình chỉ cứu được cha mẹ và với con mình thôi hả?

Cha mẹ với con là bây giờ nghĩa là... Chị làm mẹ, thằng con ngoan chị mừng không? À, mừng! Thì chị tu thì cha mẹ còn mừng hơn nữa: "Con tôi ngoan mà!". Nói sơ sơ vậy thôi, đừng có nói cứu! Cha mẹ khỏi lo cho mình là cha mẹ khỏi chết sớm, mà để cha mẹ lo cho mình là cha mẹ chết sớm, thấy không? Đó là cứu, cứu chỗ đó!

3) Tôi có người em vợ, hai vợ chồng tu theo phái Vô Vi của ông Tám từ năm 1969 đến nay. Có cái chuyện này tôi muốn hỏi là: khi mẹ của anh chết thì anh ta không dám vô thăm, anh ta nói sợ mất điện. Nhưng tôi không biết đó là tại sao, vợ tôi cứ thắc mắc hoài?

Người tu khi mà hiểu điển rồi, không có rờ xác chết, xác chết rất cần điển. Cho nên cái kinh nghiệm người mà rờ xác chết, nó hút tê tay, nặng đầu. Vì đó những người tu biết điển, người ta dùng cái điển để cầu nguyện cho mẹ về cái phần thiêng liêng, nó hay hơn rờ xác. Cảm động rờ xác, rồi cuộc mình bị tê bại thiêng không được, cầu nguyện cho mẹ không được. Cái điện năng nó quan trọng lắm! Người chết mà chúng ta hướng tâm về họ, họ ấm. Đó, cho nên ảnh ở đó mà tôi hướng tâm về ảnh thấy khác. Cái điển chúng ta giao cảm được hết. Đây là nền tảng văn minh để cho mọi người thấy điện năng sẽ cứu được nhiều người.

4) Kính thưa Ngài, xin cho phân tích giữa Chánh Giáo và Tà Giáo?

Chánh Giáo... bây giờ người ta thấy cái gì giáo? Giấy tờ giáo hay chữ nghĩa giáo? Hồng phải! Nguyên khí là chánh giáo, nhìn mặt trời là chánh giáo rồi, kính vô tự rõ ràng, ban chiếu cho tất cả mọi người. Mọi người không mở tâm ra nhận thì không thấy đó là Nhật Quang Phật độ tha tại trần, bất cứ thăng trời (xấu) cũng giúp mà thăng tốt cũng giúp, nơi nào cũng ban chiếu, rồi cái luồng điển của Đại Bi còn dồi dào hơn. Chúng ta trong gốc từ bi có, biết thương vợ thương con là có gốc từ bi rồi. Mà chúng ta thiếu thanh tịnh, đâu có mở được từ bi mà gom nhập lại để mà tiến hóa, đó là nói về phần hồn. Cho nên những người tu, họ thấy đơn giản ăn cơm với muối mà họ vẫn khỏe, họ không có nghĩ gì hết, yên ổn. Họ thấy chính như là được cái cõi vô cùng và không có sự tranh chấp nữa. Họ bằng lòng đi, chấp nhận đi. Người đời nói thăng đó ngu, hồng phải ngu đâu! Người ta có một cái lãnh vực hay hơn mình mà chính mình

chưa khám phá được mà nói người ta ngu. Vì mình chưa khám phá là bị phỉnh bởi mắt, mũi, tay, miệng. Thấy người đó đánh giỏi hay võ tay vậy thôi, chứ rốt cuộc thần kinh nó rối loạn, giờ phút cuối cùng tôi ăn năn. Hai người boxer đánh hay lắm, mình võ tay vậy nhưng mà rốt cuộc hai người bình hết nhưng mà mình hồng thấy, sự chém giết hồng có lợi lộc gì.

BẠN ĐẠO VIẾT

Mười điều tâm đạo

Thử triển khai

Khi hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp một thời gian thấy có kết quả thì chúng ta nghiên cứu thêm pháp để hiểu pháp và hành pháp say mê hơn; có hành pháp đúng đắn thì ta mở trí và hiểu pháp sâu sắc hơn. Thầy đã dạy: vay pháp phải trả pháp, học bài phải trả bài, cho nên thiết nghĩ chúng ta cũng cần ôn lại những điều căn bản mà Thầy đã dạy chúng ta. Ngoài pháp hành thiền hằng đêm, chúng ta còn có khung sườn Mười Điều Tâm Đạo Thực Hành là kim chỉ nam cho mọi hành giả, gần như ai cũng thuộc lòng mười điều tâm đạo thực hành. Nếu Thầy hỏi các con hiểu mười điều tâm đạo như thế nào? thì ai cũng có thể nói được lưu loát theo thứ tự, nhưng để triển khai theo sự hiểu biết của từng người thì quý giá hơn. Sau đây chúng ta thử triển khai theo trình độ hạn hẹp của mình.

Thầy dạy: công phu rồi cần phải lập hạnh thì đường đạo mới tiến, công phu cho thần kinh ổn định, điển quang sáng suốt để ứng xử cho đúng hạnh người tu, người tu phải khác những người chưa tu, vì thế:

Điều 1 : Nhịn nhục và cần mẫn

Tại sao nhịn nhục và cần mẫn lại được Thầy đưa lên hàng đầu? Ở đời chúng ta thấy đức nhịn nhục rất quan trọng, ai chịu nhịn nhục thì sau cùng người ấy thành công. Vào đạo cũng thế, chúng ta chịu tu học thì phải chịu nhịn nhục thì mới học được những điều hay. Khi chịu tu điều cần nhất là dẹp bỏ cái “ta”, ở đời cái “ta” là quan trọng, tranh đấu giành giật để cái ta ngày càng lớn thành “ông kẹ” một vùng. Tu sĩ Cồ Đàm (Goutama) đi ăn xin (trì bình khát thực) để dẹp cái “ta”, bởi khi ấy là một tên ăn xin chớ không còn là thái tử quyền uy thế lực, như thế mới chịu nhịn nhục được nên có bị chà đạp cũng không sao, gạt bỏ cái “ta” mới trở thành vô ngã được. Bình thường nói thì dễ, đến khi đụng chạm đến quyền lợi danh dự mới thấy được nhịn nhục là thể hiện trình độ đạo pháp của chúng ta.

Cần mẫn: Pháp Lý Vô Vi không có nội qui, không có giáo điều, chỉ khuyên người ta siêng hành mở trí, rồi tự giữ giới để tiến, tức Định - Giới - Huệ, khác với Giới - Định - Huệ, có siêng năng cần mẫn, không lười biếng là điều căn bản của Pháp Lý Vô Vi.

Điều 2 : Dứt khoát thất tình lục dục

Thất tình: Tham (dục), Sân, Si, Hỷ, Nộ, Ái, Ố. Nhục dục: Nhân Nhĩ Tử Thiệt Thân Ý. Cộng lại là 13, gọi là thập tam ma, ở đời con người bị 13 con ma này trong ta khảo đảo khiến ta say mê đời quên mùi đạo. Giờ muốn tiến lên thì phải đi ngược chiều đi xuống này, trở về làm chủ lấy bản thân mới trừ khử ma tâm quỷ tánh trong ta được. Mà muốn trừ khử ma quỷ trong ta thì thần kinh phải ổn định. Pháp Lý Vô Vi nhờ Soi Hồn: ổn định hệ thần kinh, phát huy hệ não, Pháp Luân Thường Chuyển: gội rửa bên trong phát huy chấn động lực cực động mới trở về cực tịnh là Thiền Định được. Người không chịu hành

pháp thì khó lòng dứt khoát thất tình lục dục, cho nên nhờ nhịn nhục và cần mẫn hành pháp mới có cơ hội dứt khoát thất tình lục dục được.

Điều 3 : Tha thứ và thương yêu

Khi đã hành được điều 1 và 2 thì ai có lỗi gì cũng dễ dàng tha thứ, vì nhìn kỹ thì họ cũng như mình mà thôi. Người và ta cũng là một phần thân thể của Đấng Hóa Sanh. Chúng ta tu là giải bỏ, còn hận thù là còn kẹt, bên trên không có chỗ cho những người hận thù, sống hòa đồng tương ái mới lên được cõi trên, còn hận thù là đi xuống và luân hồi mãi mãi.

Vậy ai là người muốn giải thoát? Thầy dạy rằng ồn ào ào rồi đâu cũng vào đấy, ồn ào như vậy nhưng lát nữa đều đi ngủ hết. Người nói: tôi giận nó thấu xương, không đội trời chung, nhưng trước giờ lâm chung cũng đành quên hết để ra đi, chi bằng tha thứ và thương yêu cho tâm thân an lạc nhẹ nhàng có phải là cứu mình và cứu người không? Tha thứ và thương yêu là liều thuốc cứu rỗi tâm hồn, là điều kiện không thể thiếu cho mọi hành giả.

Điều 4 : Nuôi dưỡng tinh thần phục vụ tối đa.

Đã tha thứ thương yêu, cộng với điều 1 và điều 2 thì tu là người của mọi người. Thầy dạy: “ta là của báu của nhân sinh”, thì ta phải vì mọi người - hạnh bồ tát. Cái gì giúp được người thì giúp, tâm vô quái ngại thể hiện tinh thần hòa ái tương thân. Kẻ thù lâm nạn thì chúng ta cũng phải giúp như người thân, vì lấy ân báo oán thì oán tuyệt; lấy oán báo oán thì oán sinh, phục vụ tối đa là “thi ân mạc vong”. Mảnh đất này nếu không có những vị bồ tát hành thiện cứu khổ ban vui thì hiện tại có được như thế này không? Có những nhà bác học ngày đêm quên mình, quên hạnh phúc riêng tư, miệt mài trong phòng thí nghiệm để nghiên cứu kỹ thuật khoa học phục vụ nhân loại. Có những vị minh sư suốt đời đi khắp đó đây rao giảng chơn lý để cứu người thoát khỏi bến mê.

Điều 5 : Bố thí và vị tha.

Đã nuôi dưỡng tinh thần phục vụ tối đa thì phải vì mọi người, bố thí trong khả năng sẵn có của mình, bố thí gạo tiền, bố thí pháp, bố thí chơn ngôn. Bố thí trong ta là độ đám lục căn lục trần, bố thí bên ngoài là vì mọi người chứ không phải chỉ lo bản thân. Bố thí là vị tha là tạo phước cho chính mình, Thầy dạy đó là gởi vào ngân hàng của Thượng Đế, sau này tha hồ dùng.

Điều 6 : Đối đãi thật tâm và lễ độ.

Là người văn minh tâm linh thì phải đối đãi tử tế với nhau, nhìn cách cư xử chúng ta cũng biết người đó có học đạo hay không? Xã hội càng văn minh, đạo pháp càng cao thì người ta càng đối xử lễ độ với nhau hơn. Cuộc sống hỗn độn giành giật đôi khi mất hết tình người, chúng ta may mắn được học đạo và hành đạo, tâm tư cởi mở, điển quang nhẹ nhàng thoát tục thì lời ăn tiếng nói cũng nhẹ nhàng, giữ lễ ngay cả với những người không tốt mới cảm hóa được đối phương.

Điều 7 : Sống tạm để cứu đời, không phải để hưởng thụ.

Đến đây chúng ta đã lên lớp cao sau khi thực hành 6 điều trước. Thực hiện được điều thứ 7 là chúng ta đã lên hàng Thánh Giới : thanh cao, nhẹ nhàng, thoát tục, hành thiện cứu khổ ban vui. Tự hiểu

vai trò nhiệm vụ của mình đến đây để học hỏi rồi hành đạo cứu đời, không có sự hưởng thụ đối với người tu, phải quên mình để phục vụ nhân sinh, không còn nghĩ đến chuyện riêng tư nữa.

Điều 8 : Giữ Tâm thanh tịnh trong mọi trường hợp xảy ra.

Điều này giúp hành giả mở huệ trở về không động.

Điều 9 : Quên mình, trì niệm Lục Tự.

Hiểu rõ nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật thì cỏ cây vạn vật trong càn khôn vũ trụ đều nằm trong nguyên lý của Lục Tự, trì niệm đến vô biệt niệm là đến Đại Định Giới.

Điều 10 : Hòa tan trong khổ, mưu cầu sớm thức tâm.

Thường người ta nói: “làm sao một người đang no hiểu được một người đang đói ; cũng như làm sao một người đang ấm hiểu được một người đang lạnh”. Đó là vì người ta chưa hòa tan trong khổ thì còn khổ, chứ đã hòa tan trong khổ thì sẽ không còn khổ nữa, sướng khổ cùng một lượt cũng như nhau. Phật tính đã khai mở, làm việc đêm ngày mong thức tâm cho mọi nơi mọi giới.

Qua mười điều tâm đạo, Thầy đã đưa chúng ta từ thấp lên cao. Và tự hỏi mình thuộc lòng mười điều tâm đạo mà đã thực hiện được điều nào chưa? Nếu chưa thì đừng đòi ấn chứng! Có người nói: tôi tu hoài mà sao không thấy ánh sáng? Muốn thấy ánh sáng thì phải vén mây mù – những thói xấu mà Thầy khuyên mình phải bỏ qua trong Mười Điều Tâm Đạo. Thấy lỗi mình là cái cần thiết nhất trước khi thấy ánh sáng mô ni châu, thánh thai v.v...

Qua sự phân tích có giới hạn, mười điều tâm đạo của Thầy, hy vọng còn nhiều bậc có cao kiến hơn để góp phần vào việc tu học của chúng ta, và thiển nghĩ chắc Thầy cũng đang kỳ vọng nơi chúng ta.

Việt Nam ngày 19 tháng 04 năm 2002

THIÊN NGHI

Thông Báo của VoViLed Multimedia

Quý bạn đạo nào cần order băng video đại hội Dũng Hành có thể đặt thẳng tại Thiên Đường địa phương .

Xin cảm ơn